श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

॥ तैत्तिरीयोपनिषत् ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using LaTeX and the **skt** font.

श्रीः

श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ तैत्तिरीयोपनिषत् ॥

॥ शीक्षावल्ली ॥

ह॒रि॒ ओं॥ शं नो॑ मि॒त्रश्शं वरु॑णः। शं नो॑ भवत्वर्य॒मा। शं न॒ इन्द्रो॒ बृह॒स्पतिः॑। शं नो॒ विष्णु॑रुरुक्र॒मः। नमो॒ ब्रह्म॑णे। नम॑स्ते वायो। त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॒ ब्रह्मा॑सि। त्वामे॒व प्र॒त्यक्षं॒ ब्रह्म॑ वदिष्यामि। ऋ॒तं व॑दिष्यामि। स॒त्यं व॑दिष्यामि। तन्माम॑वतु॒। तद्व॒क्तार॑मवतु॒। अव॑तु॒ माम्। अव॑तु॒ व॒क्तार᳚म्। ओं शान्ति॒श्शान्ति॒श्शान्तिः॑॥ १॥

शीक्षां व्या᳚ख्यास्या॒मः। वर्ण॒स्स्वरः। मात्रा॒ बलम्। साम॑ सन्ता॒नः। इत्युक्तश्शी᳚क्षाध्या॒यः॥ २॥

स॒ह नौ॒ यशः। स॒ह नौ ब्र॑ह्मव॒र्चसम्। अथातस्सग्ं॑हिताया उपनिषदं॑ व्या᳚ख्या-स्या॒मः। पञ्चस्वधिक॑रणे॒षु। अधिलोकमधिज्यौतिषमधिविद्यमधि प्रज॑मध्या॒त्मम्। ता महासग्ं॑हिता इ॑त्याच॒क्षते। अथा॑धिलो॒कम्। पृथिवी पू᳚र्वरू॒पम्। द्यौरुत्त॑ररू॒पम्। आका॑शस्स॒न्धिः॥ ३॥

वायु॑स्सन्धा॒नम्। इत्य॑धिलो॒कम्। अथा॑धिज्यौ॒तिषम्। अग्निः पू᳚र्वरू॒पम्। आदित्य उत्त॑ररू॒पम्। आ॑पस्स॒न्धिः। वैद्यु॒त॑स्सन्धा॒नम्। इत्य॑धिज्यौ॒तिषम्। अथा॑धिवि॒द्यम्। आचार्यः पू᳚र्वरू॒पम्॥ ४॥

अन्तेवास्यु॒त्त॑ररू॒पम्। वि॑द्या स॒न्धिः। प्रवचनग्ं॑ सन्धा॒नम्। इत्य॑धिवि॒द्यम्। अथाधि॒प्रजम्। माता पू᳚र्वरू॒पम्। पितोत्त॑ररू॒पम्। प्र॑जा स॒न्धिः। प्रजननग्ं॑ सन्धा॒नम्। इत्यधि॒प्रजम्॥ ५॥

अथाध्यात्मम्। अधराहनुः पूर्वरूपम्। उत्तराहनुरुत्तररूपम्। वाक्सन्धिः। जिह्वा सन्धानम्। इत्यध्यात्मम्। इतीमा महासंहिताः। य एवमेता महासंहिता व्याख्याता वेद। सन्धीयते प्रजया पशुभिः। ब्रह्मवर्चसेनान्नाद्येन सुवर्ग्येण लोकेन॥ ६ ॥

यश्छन्दसामृषभो विश्वरूपः। छन्दोभ्योऽध्यमृतात्संबभूव। स मेन्द्रो मेधया स्पृणोतु। अमृतस्य देवधारणो भूयासम्। शरीरं मे विचर्षणम्। जिह्वा मे मधुमत्तमा। कर्णाभ्यां भूरिविश्रुवम्। ब्रह्मणः कोशोऽसि मेधयापिहितः। श्रुतं मे गोपाय। आवहन्ती वितन्वाना॥ ७ ॥

कुर्वाणा चीरमात्मनः। वासांसि मम गावश्च। अन्नपाने च सर्वदा। ततो मे श्रियमावह। लोमशां पशुभिस्सह स्वाहा। आमायन्तु ब्रह्मचारिणस्स्वाहा॥ ८ ॥

यशो जनेऽसानि स्वाहा। श्रेयान् वस्यसोऽसानि स्वाहा। तं त्वा भग प्रविशानि स्वाहा। स मा भग प्रविश स्वाहा। तस्मिन्त्सहस्रशाखे। निभगाहं त्वयि मृजे स्वाहा। यथाऽऽपः प्रवताऽऽयन्ति। यथा मासा अहर्जरम्। एवं मां ब्रह्मचारिणः। धातरायन्तु सर्वतस्स्वाहा। प्रतिवेशोऽसि प्रमाभाहि प्रमापद्यस्व॥ ९ ॥

भूर्भुवस्सुवरिति वा एतास्तिस्रो व्याहृतयः। तासामुहस्मैतां चतुर्थीम्। माहाचमस्यः प्रवेदयते। मह इति। तत् ब्रह्म। स आत्मा। अङ्गान्यन्या देवताः। भूरिति वा अयं लोकः। भुव इत्यन्तरिक्षम्। सुवरित्यसौ लोकः॥ १० ॥

मह इत्यादित्यः। आदित्येन वाव सर्वे लोका महीयन्ते। भूरिति वा अग्निः। भुव इति वायुः। सुवरित्यादित्यः। मह इति चन्द्रमाः। चन्द्रमसा वाव सर्वाणि ज्योतींषि महीयन्ते। भूरिति वा ऋचः। भुव इति सामानि। सुवरिति यजूंषि॥ ११ ॥

मह इति ब्रह्म। ब्रह्मणा वाव सर्वे वेदा महीयन्ते। भूरिति वै प्राणः। भुव इत्यपानः। सुवरिति व्यानः। मह इत्यन्नम्। अन्नेन वाव सर्वे प्राणा महीयन्ते। ता वा एताश्चतस्रश्चतुर्धा। चतस्रश्चतस्रो व्याहृतयः। ता यो वेद। स वेद ब्रह्म। सर्वेऽस्मै देवा बलिमावहन्ति॥ १२॥

स य एषोऽन्तर्हृदय आकाशः। तस्मिन्नयं पुरुषो मनोमयः। अमृतो हिरण्मयः। अन्तरेण तालुके। य एषस्तन इवावलंबते। सैन्द्रयोनिः। यत्रासौ केशान्तो विवर्तते। व्यपोह्य शीर्षकपाले। भूरित्यग्नौ प्रतितिष्ठति। भुव इति वायौ॥ १३॥

सुवरित्यादित्ये। मह इति ब्रह्मणि। आप्नोति स्वाराज्यम्। आप्नोति मनसस्पतिम्। वाक्पतिश्चक्षुष्पतिः। श्रोत्रपतिर्विज्ञानपतिः। एतत्ततो भवति। आकाश शरीरं ब्रह्म। सत्यात्म प्राणारामं मन आनन्दम्। शान्तिसमृद्धममृतम्। इति प्राचीनयोग्योपास्व॥ १४॥

पृथिव्यन्तरिक्षं द्यौर्दिशोऽवान्तरदिशाः। अग्निर्वायुरादित्यश्चन्द्रमा नक्षत्राणि। आप ओषधयो वनस्पतय आकाश आत्मा। इत्यधिभूतम्। अथाध्यात्मम्। प्राणो व्यानोऽपान उदानस्समानः। चक्षुश्श्रोत्रं मनो वाक्। त्वक् चर्म मागंसग्ग् स्नावाऽस्थि मज्जा। एतदधिविधाय ऋषिरवोचत्। पाङ्क्तं वा इदगं सर्वम्। पाङ्क्तेनैव पाङ्क्तगग् स्पृणोतीति॥ १५॥

ओमिति ब्रह्म। ओमितीदगं सर्वम्। ओमित्येतदनुकृति हस्म वा अप्योश्रावयेत्याश्रावयन्ति। ओमिति सामानि गायन्ति। ओगं शोमिति शस्त्राणि शगंसन्ति। ओमित्यध्वर्युः प्रतिगरं प्रतिगृणाति। ओमिति ब्रह्मा प्रसौति। ओमित्यग्निहोत्रमनुजानाति। ओमिति ब्राह्मणः प्रवक्ष्यन्नाह ब्रह्मोपाप्नवानीति। ब्रह्मैवोपाप्नोति॥ १६॥

ऋतं च स्वाध्यायप्रवंचने च। सत्यं च स्वाध्यायप्रवंचने च। तपश्च स्वाध्यायप्रवंचने च। दमश्च स्वाध्यायप्रवंचने च। शमश्च स्वाध्यायप्रवंचने च। अग्नयश्च स्वाध्यायप्रवंचने च। अग्निहोत्रं च स्वाध्यायप्रवंचने च। अतिथयश्च स्वाध्यायप्रवंचने च। मानुषं च स्वाध्यायप्रवंचने च। प्रजा च स्वाध्यायप्रवंचने च। प्रजनश्च स्वाध्यायप्रवंचने च। प्रजातिश्च स्वाध्यायप्रवंचने च। सत्यमिति सत्यवचा राथीतरः। तप इति तपोनित्यः पौरुशिष्टिः। स्वाध्यायप्रवचने एवेति नाको मौद्गल्यः। तद्धि तपस्तद्धि तपः ॥ १७ ॥

अहं वृक्षस्य रेरिवा। कीर्तिः पृष्ठं गिरेरिव। ऊर्ध्वपवित्रो वाजिनीव स्वमृतमस्मि। द्रविणं सवर्चसम्। सुमेधा अमृतोक्षितः। इति त्रिशङ्कोर्वेदानु वचनम्॥ १८ ॥

वेदमनूच्याचार्योऽन्तेवासिनमनुशास्ति। सत्यं वद। धर्मं चर। स्वाध्यायान्मा प्रमदः। आचार्याय प्रियं धनमाहृत्य प्रजातन्तुं मा व्यवच्छेत्सीः। सत्यान्न प्रमदितव्यम्। धर्मान्न प्रमदितव्यम्। कुशलान्न प्रमदितव्यम्। भूत्यै न प्रमदितव्यम्। स्वाध्यायप्रवचनाभ्यां न प्रमदितव्यम्॥ १९ ॥

देवपितृकार्याभ्यां न प्रमदितव्यम्। मातृदेवो भव। पितृदेवो भव। आचार्यदेवो भव। अतिथिदेवो भव। यान्यनवद्यानि कर्माणि। तानि सेवितव्यानि। नो इतराणि। यान्यस्माकग्ं सुचरितानि। तानि त्वयोपास्यानि॥ २० ॥

नो इतराणि। ये के चास्मच्छ्रेयाग्ंसो ब्राह्मणाः। तेषां त्वयाऽऽसनेन प्रश्वसितव्यम्। श्रद्धया देयम्। अश्रद्धयाऽदेयम्। श्रिया देयम्। ह्रिया देयम्। भिया देयम्। संविदा देयम्। अथ यदि ते कर्मविचिकित्सा वा वृत्तविचिकित्सा वा स्यात्॥ २१ ॥

ये तत्र ब्राह्मणाँस्संमर्शिनः। युक्ता आयुक्ताः। अलूक्षा धर्मकामास्स्युः। यथा ते तत्र वर्तेरन्। तथा तत्र वर्तेथाः। अथाभ्याख्यातेषु। ये तत्र ब्राह्मणाँस्संमर्शिनः।

युक्ता आयुक्ताः । अलूक्षा धर्मकामास्स्युः । यथा ते तेषु वर्तेरन् । तथा तेषु वर्तेथाः । एष आदेशः । एष उपदेशः । एषा वेदोपनिषत् । एतदनुशासनम् । एवमुपासितव्यम् । एवमुचैतदुपास्यम् ॥ २२ ॥

शं नो मित्रश्शं वरुणः । शं नो भवत्वर्यमा । शं न इन्द्रो बृहस्पतिः । शं नो विष्णुरुरुक्रमः । नमो ब्रह्मणे । नमस्ते वायो । त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि । त्वामेव प्रत्यक्षं ब्रह्मावादिषम् । ऋतमवादिषम् । सत्यमवादिषम् । तन्मामावीत् । तद्वक्तारमावीत् । आवीन्माम् । आवीद्वक्तारम् । ओं शान्तिश्शान्तिश्शान्तिः ॥ २३ ॥

॥ हरिः ओ३म् ॥

॥ ब्रह्मानन्दवल्ली ॥

हरिः ओ४म् । सह नाववतु । सह नौ भुनक्तु । सह वीर्यं करवावहै । तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावहै । ओं शान्तिश्शान्तिश्शान्तिः ॥

ब्रह्मविदाप्नोति परम् । तदेषाभ्युक्ता । सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म । यो वेद निहितं गुहायां परमे व्योमन् । सोऽश्नुते सर्वान् कामान्त्सह । ब्रह्मणा विपश्चितेति । तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशस्संभूतः । आकाशाद्वायुः । वायोरग्निः । अग्नेरापः । अद्भ्यः पृथिवी । पृथिव्या ओषधयः । ओषधीभ्योन्नम् । अन्नात् पुरुषः । स वा एष पुरुषोऽन्नरसमयः । तस्येदमेव शिरः । अयं दक्षिणः पक्षः । अयमुत्तरः पक्षः । अयमात्मा । इदं पुच्छं प्रतिष्ठा । तदप्येष श्लोको भवति ॥ १ ॥

अन्नाद्वै प्रजाः प्रजायन्ते । याः काश्च पृथिवीगश्रिताः । अथो अन्नेनैव जीवन्ति । अथैनदपियन्त्यन्ततः । अन्नगं हि भूतानां ज्येष्ठम् । तस्मात्सर्वौषधमुच्यते । सर्वं वै तेऽन्नमाप्नुवन्ति । येऽन्नं ब्रह्मोपासते । अन्नगं हि भूतानां ज्येष्ठम् ।

तस्मा॑थ्सर्वौषधमु॑च्यते। अन्ना॑द्भूतानि जाय॑न्ते। जातान्यन्ने॑न वर्धन्ते। अद्यतेऽत्ति च॑ भूतानि। तस्मादन्नं तदुच्य॑त इति। तस्माद्वा एतस्मादन्न॑रसमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा॑ प्राणमयः। तेनै॑ष पूर्णः। स वा एष पुरुषवि॑ध एव। तस्य पु॑रुषविधताम्। अन्वयं॑ पुरुषविधः। तस्य प्राण॑ एव शिरः। व्यानो दक्षि॑णः पक्षः। अपान उत्त॑रः पक्षः। आका॑श आत्मा। पृथिवी पुच्छं॑ प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लो॑को भवति॥ २॥

प्राणं देवा अनुप्राण॑न्ति। मनुष्या॑ः पशव॑श्च ये। प्राणो हि भूतानामायुः। तस्मा॑थ्सर्वायुषमु॑च्यते। सर्व॑मेव त आयु॑र्यन्ति। ये प्राणं ब्रह्मोपास॑ते। प्राणो हि भूता॑नामायुः। तस्माथ्सर्वायुषमुच्य॑त इति। तस्यैष एव शारी॑र आत्मा। यः॑ पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्मा॑त् प्राणमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा॑ मनोमयः। तेनै॑ष पूर्णः। स वा एष पुरुषवि॑ध एव। तस्य पु॑रुषविधताम्। अन्वयं॑ पुरुषविधः। तस्य यजु॑रेव शिरः। ऋग्दक्षि॑णः पक्षः। सामोत्त॑रः पक्षः। आदे॑श आत्मा। अथर्वाङ्गिरसः पुच्छं॑ प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लो॑को भवति॥ ३॥

यतो वाचो निव॑र्तन्ते। अप्रा॑प्य मन॑सा सह। आनन्दं ब्रह्म॑णो विद्वान्। न बिभेति कदा॑चनेति। तस्यैष एव शारी॑र आत्मा। यः॑ पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्मा॑न्मनोमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा विज्ञानमयः। तेनै॑ष पूर्णः। स वा एष पुरुषवि॑ध एव। तस्य पु॑रुषविधताम्। अन्वयं॑ पुरुषविधः। तस्य श्रद्धै॑व शिरः। ऋतं दक्षि॑णः पक्षः। सत्यमुत्त॑रः पक्षः। योग॑ आत्मा। महः पुच्छं॑ प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लो॑को भवति॥ ४॥

विज्ञानं॑ यज्ञं त॑नुते। कर्मा॑णि तनुतेऽपि॑ च। विज्ञानं॑ देवास्सर्वे॑। ब्रह्म ज्येष्ठमुपा॑सते। विज्ञानं ब्रह्म चेद्वेद॑। तस्माच्चेन्न प्रमाद्य॑ति। शरीरे॑ पाप्म॑नो हित्वा। सर्वान् कामान्थ्समश्नु॑त इति। तस्यैष एव शारी॑र आत्मा। यः॑ पूर्वस्य। तस्माद्वा

एतस्माद्विज्ञानमयात्। अन्योऽन्तर आत्माऽऽनन्दमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य प्रियमेव शिरः। मोदो दक्षिणः पक्षः। प्रमोद उत्तरः पक्षः। आनन्द आत्मा। ब्रह्म पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥ ५ ॥

असन्नेव स भवति। असद्ब्रह्मेति वेद चेत्। अस्ति ब्रह्मेति चेद्वेद। सन्तमेनं ततो विदुरिति। तस्यैष एव शारीर आत्मा। यः पूर्वस्य। अथातोऽनुप्रश्नाः। उताविद्वानमुं लोकं प्रेत्य। कश्चन गच्छती३। आहो विद्वानमुं लोकं प्रेत्य। कश्चित्समश्नुता३ उ। सोऽकामयत। बहुस्यां प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा। इदग्ं सर्वमसृजत। यदिदं किं च। तथ्सृष्ट्वा। तदेवानुप्राविशत्। तदनुप्रविश्य। सच्चत्यच्चाभवत्। निरुक्तं चानिरुक्तं च। निलयनं चानिलयनं च। विज्ञानं चाविज्ञानं च। सत्यं चानृतं च सत्यमभवत्। यदिदं किं च। तथ्सत्यमित्याचक्षते। तदप्येष श्लोको भवति॥ ६ ॥

असद्वा इदमग्र आसीत्। ततो वै सदजायत। तदात्मानग्ग् स्वयमकुरुत। तस्मात् तत्सुकृतमुच्यत इति। यद्वै तथ्सुकृतम्। रसो वै सः। रसग्ग् ह्येवायं लब्ध्वाऽऽनन्दी भवति। को ह्येवान्याँत् कः प्राण्यात्। यदेष आकाश आनन्दो न स्यात्। एष ह्येवानन्दयाति। यदा ह्येवैष एतस्मिन्नदृश्येऽनात्म्येनिरुक्तेनिलयनेभयं प्रतिष्ठां विन्दते। अथ सोऽभयं गतो भवति। यदा ह्येवैष एतस्मिन्नुदरमन्तरं कुरुते। अथ तस्य भयं भवति। तत्वेव भयं विदुषोऽमन्वानस्य। तदप्येष श्लोको भवति॥ ७ ॥

भीषाऽस्माद्वातः पवते। भीषोदेति सूर्यः। भीषाऽस्मादग्निश्चेन्द्रश्च। मृत्युर्धावति पञ्चम इति। सैषाऽऽनन्दस्य मीमाग्ंसा भवति। युवा स्याथ्साधु युवाध्यायकः। आशिष्ठो दृढिष्ठो बलिष्ठः। तस्येयं पृथिवी सर्वा वित्तस्य पूर्णा स्यात्। स

एको मानु॒ष॑ आन॒न्दः। श्रोत्रियस्य चाकाम॑हत॒स्य। ते ये शतं॑ मानु॒षा॑ आन॒न्दाः। स एको मनु॒ष्यगन्धर्वाणा॑मान॒न्दः। श्रोत्रियस्य चाकाम॑हत॒स्य। ते ये शतं॑ मनु॒ष्यगन्धर्वाणा॑मान॒न्दाः। स एको देवगन्धर्वाणा॑मान॒न्दः। श्रोत्रियस्य चाकाम॑हत॒स्य। ते ये शतं॑ देवगन्धर्वाणा॑मान॒न्दाः। स एकः पितृणां चिरलोकलोकाना॑मान॒न्दः। श्रोत्रियस्य चाकाम॑हत॒स्य। ते ये शतं॑ पितृणां चिरलोकलोकाना॑मान॒न्दाः। स एक आजानजानां देवाना॑मान॒न्दः। श्रोत्रियस्य चाकाम॑हत॒स्य। ते ये शतमाजानजानां देवाना॑मान॒न्दाः। स एकः कर्मदेवानां देवाना॑मान॒न्दः। ये कर्मणा देवान॑पिय॒न्ति। श्रोत्रियस्य चाकाम॑हत॒स्य। ते ये शतं कर्मदेवानां देवाना॑मान॒न्दाः। स एको देवाना॑मान॒न्दः। श्रोत्रियस्य चाकाम॑हत॒स्य। ते ये शतं देवाना॑मान॒न्दाः। स एक इन्द्र॑स्यान॒न्दः। श्रोत्रियस्य चाकाम॑हत॒स्य। ते ये शतमिन्द्र॑स्यान॒न्दाः। स एको बृहस्पते॑रान॒न्दः। श्रोत्रियस्य चाकाम॑हत॒स्य। ते ये शतं बृहस्पते॑रान॒न्दाः। स एकः प्रजापते॑रान॒न्दः। श्रोत्रियस्य चाकाम॑हत॒स्य। ते ये शतं प्रजापते॑रान॒न्दाः। स एको ब्रह्मण॑ आन॒न्दः। श्रोत्रियस्य चाकाम॑हत॒स्य। स यश्चा॑यं पु॒रुषे। यश्चासा॑वादि॒त्ये। स एकः॑। स य॑ एव॒ंवित्। अस्माल्लो॑कात् प्रे॒त्य। एतमन्नमयमात्मानमु॒प॑सङ्क्रा॒मति। एतं प्राणमयमात्मानमु॒प॑सङ्क्रा॒मति। एतं मनोमयमात्मानमु॒प॑सङ्क्रा॒मति। एतं विज्ञानमयमात्मानमु॒प॑सङ्क्रा॒मति। एतमानन्दमयमात्मानमु॒प॑सङ्क्रा॒मति। तदप्येष श्लो॑को भ॒वति॥ ८ ॥

यतो॒ वाचो॒ निव॑र्तन्ते। अप्राँ॑प्य॒ मन॑सा स॒ह। आनन्दं ब्रह्म॑णो वि॒द्वान्। न बिभेति कु॒त॑श्चने॒ति। एतग्ं ह वाव॑ न त॒पति। किमहग्ं साधु॑ नाक॒रवम्। किमहं पापमक॑रवमि॒ति। स य एवं विद्वानेते आत्मा॑नग्ग् स्पृणु॒ते। उ॒भे ह्ये॑वैष॒ एते आत्मा॑नग्ग् स्पृणु॒ते। य ए॒वं वेद॑। इत्यु॑प॒निष॑त्॥ ९ ॥

॥ भृगुवल्ली ॥

सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै। तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावहै॥ ओं शान्तिश्शान्तिश्शान्तिः ॥

भृगुर्वै वारुणिः। वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति। तस्मा एतत् प्रोवाच। अन्नं प्राणं चक्षुश्श्रोत्रं मनो वाचमिति। तग्ं होवाच। यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते। येन जातानि जीवन्ति। यत् प्रयन्त्यभिसंविशन्ति। तद्विजिज्ञासस्व। तद्ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा॥ १ ॥

अन्नं ब्रह्मेति व्यजानात्। अन्नाध्येव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। अन्नेन जातानि जीवन्ति। अन्नं प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति। तग्ं होवाच। तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा॥ २ ॥

प्राणो ब्रह्मेति व्यजानात्। प्राणाध्येव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। प्राणेन जातानि जीवन्ति। प्राणं प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति। तग्ं होवाच। तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा॥ ३ ॥

मनो ब्रह्मेति व्यजानात्। मनसो ह्येव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। मनसा जातानि जीवन्ति। मनः प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति। तग्ं होवाच। तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा॥ ४ ॥

विज्ञानं ब्रह्मेति व्यजानात्। विज्ञानाद्ध्येव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। विज्ञानेन जातानि जीवन्ति। विज्ञानं प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति। तगं होवाच। तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा॥ ५॥

आनन्दो ब्रह्मेति व्यजानात्। आनन्दाद्ध्येव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। आनन्देन जातानि जीवन्ति। आनन्दं प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति। सैषा भार्गवीवारुणीविद्या। परमे व्योमन् प्रतिष्ठिता। य एवं वेद प्रतितिष्ठति। अन्नवानन्नादो भवति। महान् भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान् कीर्त्या॥ ६॥

अन्नं न निन्द्यात्। तद् व्रतम्। प्राणो वा अन्नम्। शरीरमन्नादम्। प्राणे शरीरं प्रतिष्ठितम्। शरीरे प्राणः प्रतिष्ठितः। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतितिष्ठति। अन्नवानन्नादो भवति। महान् भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान् कीर्त्या॥ ७॥

अन्नं न परिचक्षीत। तद् व्रतम्। आपो वा अन्नम्। ज्योतिरन्नादम्। अप्सु ज्योतिः प्रतिष्ठितम्। ज्योतिष्यापः प्रतिष्ठिताः। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतितिष्ठति। अन्नवानन्नादो भवति। महान् भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान् कीर्त्या॥ ८॥

अन्नं बहुकुर्वीत। तद् व्रतम्। पृथिवी वा अन्नम्। आकाशोऽन्नादः। पृथिव्यामाकाशः प्रतिष्ठितः। आकाशे पृथिवी प्रतिष्ठिता। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतितिष्ठति। अन्नवानन्नादो भवति। महान् भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान् कीर्त्या॥ ९॥

न कञ्चन वसतौ प्रत्याचक्षीत। तद् व्रतम्। तस्माद्यया कया च विधया बह्वन्नं प्राप्नुयात्। अराध्यस्मा अन्नमित्याचक्षते। एतद्वै मुखतोऽनगं राद्धम्। मुखतोऽस्मा अन्नगं राध्यते। एतद्वै मध्यतोऽनगं राद्धम्। मध्यतोऽस्मा अन्नगं राध्यते। एतद्वा अन्ततोऽन्नगं राद्धम्। अन्ततोऽस्मा अन्नगं राध्यते। य एवं वेद। क्षेम इति वाचि। योगक्षेम इति प्राणापानयोः। कर्मेति हस्तयोः। गतिरिति पादयोः। विमुक्तिरिति पायौ। इति मानुषीस्समाज्ञाः। अथ दैवीः। तृप्तिरिति वृष्टौ। बलमिति विद्युति। यश इति पशुषु। ज्योतिरिति नक्षत्रेषु। प्रजातिरमृतमानन्द इत्युपस्थे। सर्वमित्याकाशे। तत् प्रतिष्ठेत्युपासीत। प्रतिष्ठावान् भवति। तन्मह इत्युपासीत। महान् भवति। तन्मन इत्युपासीत। मानवान् भवति। तन्नम इत्युपासीत। नम्यन्तेऽस्मै कामाः। तद् ब्रह्मेत्युपासीत। ब्रह्मवान् भवति। तद् ब्रह्मणः परिमर इत्युपासीत। पर्येणं म्रियन्ते द्विषन्तस्सपत्नाः। परियेऽप्रिया भ्रातृव्याः। स यश्चायं पुरुषे। यश्चासावादित्ये। स एकः। स य एवं वित्। अस्माल्लोकात् प्रेत्य। एतमन्नमयमात्मानमुपसङ्क्रम्य। एतं प्राणमयमात्मानमुपसङ्क्रम्य। एतं मनोमयमात्मानमुपसङ्क्रम्य। एतं विज्ञानमयमात्मानमुपसङ्क्रम्य। एतमानन्दमयमात्मानमुपसङ्क्रम्य। इमान् लोकान् कामान्नीकामरूप्यनुसञ्चरन्। एतथ्साम गायन्नास्ते। हा३ वु हा३ वु हा३ वु। अहमन्नमहमन्नमहमन्नम्। अहमन्नादो२ऽहमन्नादो२ऽहमन्नादः। अहग्ग् श्लोक्कृदहग्ग् श्लोक्कृदहग्ग् श्लोककृत्। अहमस्मि प्रथमजा ऋता३ स्य। पूर्वं देवेभ्यो अमृतस्य ना३ भायि। यो मा ददाति स इदेव मा३ वाः। अहमन्नमन्नमदन्तमा३ द्मि। अहं विश्वं भुवनमभ्यभवाम्। सुवर्न ज्योतीः। य एवं वेद। इत्युपनिषत्॥ १० ॥

॥ हरिः ओ३म् ॥